

liberalisering af den nugældende lovgivning bl. a. med indførelsen af en social indikation. Betænkningens forslag om ret til abort, når den gravide kvinde var over 38 år eller tidligere havde født 4 børn, som var under 18 år og stadig opholdt sig i hjemmet, var han derimod ikke umiddelbart tilhænger af, da han fandt begge kriterier meget tilfældigt valgt.

Lis Møller (KF) mente, at der måtte finde en afvejning sted dels af hensynet til det ufødte barn og dets muligheder, dels af hensynet til den moder, der skal bære og føde barnet. Ud fra det synspunkt kunne hendes parti ikke medvirke til et lovforslag, der helt prisgav den ufødte til fordel for moderen, men man ville gerne deltage i overvejelserne om en liberalisering af den gældende lov. Hun understregede behovet for at løse boligproblemet og for at skaffe tilstrækkelige vuggestuer og børnehaver. Seksualundervisning måtte endvidere indføres som obligatorisk fag i folkeskolen.

Eva Ree (V) kunne ikke tilslutte sig fri abort. Løsningen måtte være en liberalisering af den nugældende lov. Familiepolitiske og sociale forbedringer koordineret med en øget indsats for forståelsen for og anvendelsen af antikonception måtte være et af midlerne til at nedbringe antallet af ønsker om svangerskabsafbrydelse, legale som illegale.

Else-Merete Ross (RV) fandt det ikke rigtigt at tage stilling, uden at betænkningens lovudkast også var til behandling. Det var heller ikke sikkert, at regeringens forslag ville blive det samme som betænkningens. Hun understregede behovet for, at en ny lov kunne komme snarest. Endvidere understregede hun behovet for, at befolkningens kendskab til svangerskabsforebyggende midler blev forbedret.

Kjær Rasmussen (VS) kunne tilslutte sig forslaget. Efter hans mening måtte et lovforslag om fri adgang til svangerskabsafbrydelse følges op af lovgivning, der sikrede frihed til at have et barn, ellers ville det fremsatte forslag bare blive til en gang smart frisind.

Uden for ordførernes række talte *Hanne Reintoft* (u. p.) og *Lene Christensen* (S), der begge gik ind for fri adgang til svangerskabsafbrydelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange) fandt, at jo flere undtagelser man indførte fra hovedreglen om svangerskabsafbrydelsers ulovlighed, jo mere ville lovgivningens grundlag blive hult. Den indikation, der bestod i en dåbsattest, var usædvanlig tvivlsom. Spørgsmålet var først og fremmest et menneskeligt spørgsmål. Der var en pligt til at skaffe ordentlige sociale forhold, hvad enten man havde en irsk eller en svensk svangerskabslovgivning.

Det nedsatte udvalg afgav ikke beretning eller betænkning.